

KVANTITATIVNE METODE U GRAĐEVINSKOM MENADŽMENTU

predavanja 2017/18

METODE OPTIMIZACIJE I NJIHOVA PRIMJENA U GRAĐEVINARSTVU- *nastavak*

1. Linearno programiranje -

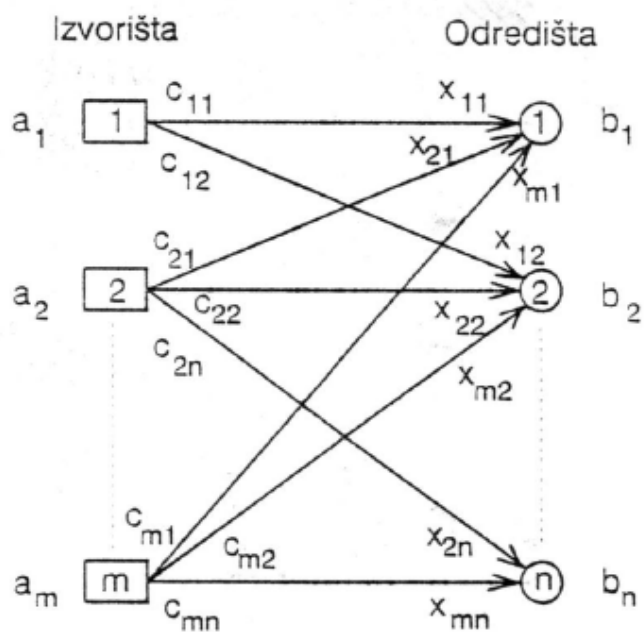
1. grafička metoda
2. simpleks metoda
3. **transportni problemi**

predavanja koncipirana uglavnom na osnovu knjige:

Ž. Prašević, N. Prašević- Operaciona istraživanja u građevinarstvu, Beograd 2009

Transportni zadatak (problem)

- **Transportni zadatak**- specijalni zadatak iz oblasti linearnog programiranja, koji se odnosi na određivanje optimalnog plana prevoženja nekog materijala ili robe od mjesta otpreme (izvorišta) do mjesta potrošnje (odredišta) x_{ij} koji će najmanje koštati.
- x_{ij} - količine materijala koje treba transportovati od izvorišta i do odredišta j
- c_{ij} poznata cijena transporta po jedinici mjere robe od izvorišta i do odredišta j
- a_i – ukupne količine materijala koje treba transportovati od izvorišta i (kapacitet izvorišta)
- b_j – ukupne količine materijala koje treba transportovati do odredišta j (kapacitet odredišta)
- **z**- funkcija cilja – ukupni troškovi transporta

Sl. Shema transportnih puteva

rješavanje u obliku tabele

Odredišta b Izvorišta a	b1	b2	..	bn
a1	c_{11} x_{11}	c_{12} x_{12}	..	c_{1n} x_{1n}
a2	c_{21} x_{21}	c_{22} x_{22}	..	c_{2n} x_{2n}
...
am	c_{m1} x_{m1}	c_{m2} x_{m2}	..	c_{mn} x_{mn}

Opšta formulacija transportnog zadatka: matematički model

Transportni zadatak- odrediti količine materijala x_{ij} koje treba transportovati od izvorišta i do odredišta j tako da ukupna cijena transporta bude minimalna.

1. Funkcija cilja:

$$\min z = \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n c_{ij} \cdot x_{ij}$$

2. Uslovi ograničenja:

– iz izvorišta se transportuje sva proizvedena količina

$$\sum_{j=1}^n x_{ij} = a_i, \quad a_i > 0, \quad i = 1, 2, \dots, m$$

– u odredišta se doprema ukupno potrebna količina

$$\sum_{i=1}^m x_{ij} = b_j, \quad b_j > 0, \quad j = 1, 2, \dots, n$$

– prirodni uslovi nenegativnosti (količina transportovanih roba pojedinim trasama je nenegativna vrijednost)

$$x_{ij} \geq 0, \quad j = 1, 2, \dots, n, x_{ij} \geq 0, \quad i = 1, 2, \dots, m$$

Zatvoreni i otvoreni transportni zadatak

- **Zatvoreni transportni zadatak:** ako se sve što se nalazi u izvorištima doprema do odredišta, odnosno ako je ispunjen uslov

$$\sum_{j=1}^n b_j = \sum_{i=1}^m a_i, \quad i = 1, 2, \dots, m, j = 1, 2, \dots, n$$

- **Otvoreni transportni zadatak** – kada nije ispunjen prethodni uslov, odnosno kada važi:

$$\sum_{j=1}^n b_j \neq \sum_{i=1}^m a_i, \quad i = 1, 2, \dots, m, j = 1, 2, \dots, n$$

- **Može se riješiti samo zatvoreni transportni zadatak** a otvoreni se na određeni način svodi na zatvoreni, pa se tada i on može riješiti.

- ako je

$$\sum_{i=1}^m a_i - \sum_{j=1}^n b_j > 0$$

onda se otvoreni transportni zadatak svodi na zatvoreni dodavanjem još jednog odredišta (u ovom slučaju skladišta) koje može da primi razliku (višak iz izvorišta). To u tabeli znači dodavanje još jedne kolone, a količine u toj koloni predstavljaju količine koje se neće transportovati od izvorišta, pa su cijene transporta u toj koloni jednake 0

- ako je

$$\sum_{i=1}^m a_i - \sum_{j=1}^n b_j < 0$$

onda se otvoreni transportni zadatak svodi na zatvoreni dodavanjem još jednog fiktivnog izvorišta koje predstavlja nedostajuće količine koje se u stvari ne transportuu (jer ih nema). U tabeli to znači dodavanje jednog reda, a cijene u tom reu su jednake 0, jer nema njihovog transporta.

Rješavanje zatvorenog transportnog zadatka

- Može se riješiti samo zatvoreni transportni zadatak a otvoreni se na svodi na zatvoreni, pa se tada i on može riješiti istim metodama, kao i zatvoreni
- Uslovi za rješavanje transportnog zadatka
 1. broj nepoznatih x_{ij} koje treba odrediti je $m \times n$
 2. broj uslova ograničenja $m+n$ (izvorista+odredista)
 3. broj **nezavisnih** uslova ograničenja (za zatvoreni transportni zadatak) je manji za jedan, jer postoji i uslov jednakosti kapaciteta izvorišta i odredišta $m + n - 1$
 4. kako je veći broj nepoznatih od broja jednačina onda se iz sistema nezavisnih jednačina (njih $m+n-1$) može izabrati upravo $m+n-1$ bazisnih promjenljivih koje će se izraziti preko preostalih $m \times n - (m+n-1)$ slobodnih promjenljivih
 5. to znači da će od $m \times n$ puteva transporta $m+n-1$ puteva biti angažovano za transport, kako bi se sistem mogao riješiti (na njima će $x_{ij} > 0$)
 6. ukoliko se u nekom koraku dobije manje od $m+n-1$ puteva (polja) onda se dobija degenerisano rješenje
 7. da bi se provjerila optimalnost degenerisanog rješenja nedostajući broj polja (do $m+n-1$) mora smatrati angažovanim tako da se njih upiše količina ϵ koja teži 0
- Moguće je modelovati i rješavati problem gdje neki od puteva između **ai** izvorišta i **bj** odredišta nije moguć. U takvom polju **ij** se upisuje cijena transporta **cij** nekoliko desetina puta veća od najveće cijene na ostalim transportnim putevima. U postupku iznalaženja optimalnog (minimalnog) rješenja ovo polje će sigurno biti isključeno iz bazičnih promjenljivih, odnosno **xij** će biti jednako nuli, kako bi funkcija cilja postigla minimum.

Postupak rješavanja

- Zatvoreni transportni zadatak se jedino može rješavati.
- može se primijeniti simpleks metoda, ali je najčešće potrebno mnogo proračuna zbog velikog broja promjenljivih

- **TRANSPORTNA METODA**- iterativni postupak, čiji su koraci:

1. utvrđivanje početnog bazičnog rješenja u formi tabele (za ovo su razvijene posebne metode iznalaženja početnog rješenja)
2. provjera optimalnosti rješenja (po posebnim metodama za provjeru optimalnosti rješenja)
3. iznalaženje poboljšanog rješenja (preraspodjela količina i angažovanje novih transportnih puteva) i ponavljanje koraka 2 i 3 dok se ne nađe optimalno rješenje.

Sl. Dijagram toka rešavanja transportnog problema

1. Metode iznalaženja početnog rješenja

- cilj ovih metoda je naći početno rješenje koje ima $m+n-1$ promjenljivih većih od 0. Ove promjenljive se upisuju u odgovarajuća polja tabele.
- **Angažovana polja** (putevi) su ona polja u tabeli gdje je utvrđeno da postoji $x_{ij}>0$ (u početnom rješenju, ili nakon poboljšanja rješenja)
- **neangažovana polja** (putevi) su ona polja u kojima je pretpostavljeno da je $x_{ij}=0$
- Karakteristike metoda za početno rješenje
 1. promjenljive se pretpostavljaju po određenoj šemi u tabeli, ali tako da ih ima tačno $m+n-1$ koje su veće od 0; ako ih ima manje od ovog broja onda se radi o degenerisanom rješenju
 2. metode treba da budu što jednostavnije
 3. metode treba da daju početno rješenje koje je što bliže optimalnom, kako bi se radio manji broj iteracija
- metode za iznalaženje početnog rješenja:
 - dijagonalna metoda (metoda sjeverozapadnog ugla)
 - najjednostavnija;
 - u početnom rasporedu se ne vodi računa o cijenama transporta na pojedinim transportnim putevima
 - popunjava se maksimalnim kapacitetom polje u gornjem lijevom uglu tabele, a zatim se nakon isključivanja reda ili kolone ponovo popunjava polje u gornjem lijevom uglu preostale tabele, sve dok se ne rasporede sve količine
 - metoda najmanje cijene (u koloni, ili redu ili u tabeli)- slična joj je i metoda dvostrukog precrtavanja
 - prilično jednostavna;
 - u početnom rasporedu se vodi računa o tome da se najprije popune polja (putevi) koja imaju najmanju cijenu
 - Vogelova (Fogelova) aproksimativna metoda (VAM)
 - komplikovanija od prethodnih;
 - u početnom rasporedu se vodi računa o tome da se najprije popune polja (putevi) u redu ili koloni koji ima najveću razliku između dvije najmanje cijene u redu odnosno koloni
 - daje rješenje vrlo blisko optimalnom

Metode iznalaženja početnog rješenja

- **DIJAGONALNA METODA**

- najprije se popunjava gornje lijevo polje (1,1) sa najvećom mogućom količinom $=\min(a_1, b_1)$
- isključi se red ili kolona iz daljeg razmatranja čiji su kapaciteti utrošeni
- ponovo se gornjem lijevom polju preostale tabele raspoređuje najveća količina, i to se ponavlja dok se sve količine ne raspodjele

Metode iznalaženja početnog rješenja

- **METODA DVOSTRUKOG PRECRTAVANJA**

- na određeni način se u svakom redu obilježi polje sa najmanjom cijenom *
- na određeni način se u svakoj koloni obilježi polje sa najmanjom cijenom #
- popunjavaju se sa najvećom mogućom količinom najprije polja koja imaju obje oznake (ako ih je više onda najprije ono sa najmanjom cijenom od svih takvih)
- zatim polja koja imaju jednu oznaku,
- na kraju se upisuju preostale količine u preostala neobilježena polja

Metode iznalaženja početnog rješenja

- **METODA NAMANJE CIJENE**

- popunjava se sa najvećom mogućom količinom najprije polje koje ima najmanju cijenu u tabeli,
- zatim se nakon isključenja potrošenog reda odnosno kolone (kojima je iscrpljen kapacitet) traži novo polje sa najmanjom cijenom, koje se ponovo popunjava najvećom mogućom količinom $x_{ij} = \min(a_i, b_j)$
- postupak se iterativno ponavlja dok se ne rasporede sve količine

Metode iznalaženja početnog rješenja

- **VAM METODA**

- sračunavaju se za svaki red razlike dvije najmanje cijene u redu (dr_i)
- sračunavaju se za svaku kolonu razlike dvije najmanje cijene u koloni (ds_j)
- popunjava se najprije polje sa najmanjom cijenom u redu, ili koloni gdje je ova razlika najveća. U tom se polju piše najveća moguća količina koja se može transportovati
 $x_{ij} = \min(a_i, b_j)$
- isključi se red ili kola čiji su kapaciteti istrošeni, pa se ponovo sračunavaju ove razlike i ponavlja se postupak izbora polja na osnovu reda odnosno kolone sa najvećom razlikom dvije preostle najmanje cijene

2. Metode provjere optimalnosti rješenja

- cilj ovih metoda je da provjere da li se može naći bolje rješenje (rješenje koje će imati manju ukupnu cijenu)
- Karakteristike metoda za provjeru optimalnosti
 1. radi se proračun karakteristika ***kij*** za svako neangažovano polje tabele
 2. provjerava se vrijednost karakteristika ***kij***, pa ako postoji makar jedna ***kij*** < 0, može se naći bolje rješenje od postojećeg
- metode za provjeru optimalnosti rješenja:
 - metoda potencijala
 - jednostavna;
 - za svako angažovano polje (njih $m+n-1$) sračunavaju se potencijali reda ***ui*** i potencijali kolone ***vj***
 - pošto ovih potencijala ima $m+n$, a angažovanih polja $m+n-1$, jedan se potencijal pretpostavlja, a ostali se sračunavaju
 - za svako neangažovano polje sračunava se karakteristika polja ***kij***
 - ako su sve ***kij*** ≥ 0 onda je rješenje optimalno, u suprotnom na određeni način između određenih polja treba izvršiti preraspodjelu transporta
 - metoda lanaca
 - prilično komplikovana
 - za svako neangažovano polje konstruišu se tzv. lanca
 - za svaki lanac sračunava se karakteristika polja ***kij*** koja zavisi od cijena polja koja su uključena u lanac
 - ako su sve ***kij*** ≥ 0 onda je rješenje optimalno, u suprotnom na određeni način između određenih polja treba izvršiti preraspodjelu transporta

Metode provjere optimalnosti rješenja

- **METODA POTENCIJALA**

- za svako angažovano polje (njih $m+n-1$) sračunavaju se potencijali reda **u_i** i potencijali kolone **v_j**
- pošto ovih potencijala ima $m+n$, a angažovanih polja $m+n-1$, jedan se potencijal pretpostavlja, a ostali se sračunavaju
- za svako neangažovano polje sračunava se karakteristika polja **$k_{ij}=c_{ij}-(u_i+v_j)$**
- ako su sve **$k_{ij} \geq 0$** onda je rješenje optimalno, u suprotnom na određeni način između određenih polja treba izvršiti preraspodjelu transporta

Metode provjere optimalnosti rješenja

- **METODA LANACA**

- za svako neangažovano polje konstruišu se tzv. lanaci zatvoreni poligon sa parnim brojem tjemena,
- jedno tjeme se nalazi u neangažovanom polju za koje se lanac konstruiše, a ostala se nalaze u angažovanim poljima
- u tjemenu lanca se upisuju cijene transporta za to polje i to tako da se cijena neangažovanog polja uzima sa znakom +, a zatim se u smjeru kazaljke na satu cijene naizmjenično obilježavaju sa -, odnosno +.
- za svaki lanac sračunava se karakteristika polja ***kij*** koja predstavlja zbir cijena polja koja su uključena u lanac (sa odgovarajućim predznakom koji im je dodijeljen prema prethodnom pravilu)
- ako su sve ***kij* ≥ 0** onda je rješenje optimalno, u suprotnom na određeni način između određenih polja treba izvršiti preraspodjelu transporta

3. Metoda iznalaženja poboljšanog rješenja

- **METODA PRERASPODJELE KOLIČINA DUŽ LANACA**
 - lanci koje smo pomenuli prethodno, u stvari predstavljaju sva polja tabele koja su povezana uslovima ograničenja,
 - ako se iz jednog angažovanog polja koje odgovara tjemenu lanca, količina koja se transportuje u tom polju smanji, radi uslova ravnoteže će biti potrebno da se u tjemenu lanca sa pozitivnim predznakom ta količina doda, a u poljima koja odgovaraju tjemenu lanca sa negativnim predznakom ta količina umani.
 - karakteristike ***kij*** sračunate za lance koji su konstruisani za neangažovana polja mjere povećanje, odnosno smanjenje funkcije cilja, ukoliko se duž tog lanca izvrši preraspodjela 1 jedinice mjere količine robe,, tj. $\Delta z = k_{ij} \cdot \Delta x_{ij}$
 - količina Δx_{ij} koja se može preraspodijeliti duž lanca je najmanja količina u poljima koja odgovaraju tjemenu lanca sa negativnim predznakom
 - zato nas za poboljšano rješenje interesuju samo ona polja kojima odgovaraju negativne karakteristike ***kij*** i to od svih njih ona:
 - ***kij*** koja ima najveću apsolutnu vrijednost ili
 - lanac sa negativnom karakteristikom za koji je maksimalno smanjenje funkcije cilja, tj. $\Delta z = k_{ij} \cdot \Delta x_{ij}$
 - u svakoj iteraciji se radi preraspodjela samo duž jednog lanca (mada može i simultano ukoliko lanci nemaju zajedničkih tjemena)
 - napomena: ako je ***kij=0***, onda ima više optimalnih rješenja

Literatura

- Ž. Praščević, N. Praščević: Operaciona istraživanja u građevinarstvu, Čugura print, Beograd, 2009,